

Բայց այդքան էլ կարևոր է գերադասել ներ-
թափանցիկ (հոգով) ապահովելու հար-
ցը, առանց որի, եթե տրվեն նոյն իսկ ա-
մենալայն քաղաքական և հասարակական
իրաւունքներ, գերադասել միշտ կը մնայ ի-
րաւագործը ստրուկ և հողագործի և կապի-
տալիստի լուծին ենթարկված մարդ: Որ-
պէս զի գերադասել միշտ հող ունենայ, ա-
հարժնշտ է, որ հողը, գտնէ գերադասելու,
ազատ առ ու ծախսի առարկայ չը լինի:
Իբրեւ ըստին տրված հողը, մեր ընդհանուր
քաղաքացիական օրէնքների համաձայն,
մասնաւոր սեփականութիւն է: Այս պատ-
ճառով շատերը, խօսելով գերադասելու քա-
ղաքացիական իրաւունքների հաւասարեց-
ման մասին, ընդունում են, որ գերադասել
ներք այս կողմից էլ, այսինքն հողը մաս-
նաւոր սեփականութիւն դարձնելու կողմից
էլ միւս դասակարգերին հաւասար իրա-
ւունքներ կունենան, բայց այդպէս ասող-
ները մոռնում են, որ համայնական և հա-
սարակական իրաւունքը ինչպէս էլ լինի
ըստ էութեան անհանգրիւն: Հողի մասնաւոր
սեփականութեան սկզբունքը ա-
մեն տեղ և ամենքը չեն ընդունում իբրեւ
անպայման իրաւունքներ հորմա: Ընդհան-
րապէս, այն հայեացքը, որ ընդունում է հո-
ղը իբրեւ միայն հասարակական կամ նոյն
խոյն պետական սեփականութիւն, ունէր ա-
ռաջ և ունի այժմ էլ չափազանց շատ կողմ-
նակցներ: Հողի մասնաւոր սեփականու-
թեան կողմնակցները պէտք է խոստովա-
նեն, որ ինչպէս էլ էլօրէցիականները են-
թարկվի այդ սկզբունքը, վերջ ի վերջոյ
նա պիտի տեղի տայ հասարակական կամ
հաւաքական սեփականութեան սկզբունքին:
Յայտնելով, որ հողի հասարակական և հա-
մայնական սեփականութիւնը պէտք է պա-
պանել, մենք դրա հետ միասին անհրաժեշտ
ենք համարում, որ այդ հողը բաւականա-
չափ լինի իւր օրհանգրուանի հողագործու-
թեան սովորական պայմաններին նայած,
իսկ այս բանը կարելի է իրագործել այն
գէշգործ միայն, երբ պետութիւնը գերա-
կան համայնքները հողով ապահովելու կը
դարձնէ իր ամենաառաջին հոգսերից մէկը:

Հողի սակաւութիւնը, անկախ այն հար-
ցից, թէ որքան լաւ է համայնական կամ մաս-
նաւոր հողատիրութիւնը, մեր երկրի գերա-
ցիների համար էլ կանանք և անսկզուն հարցի
կերպարանք է ընդունել: Հողը այն առաջնա-
կարգ, ամենաակարեւոր հիմն է, որի վրա կա-
րող է լինել գերադասելու ազգաբնակչութիւն: Եւ
երբ կենդանութեան այդ ամենապարզ ե-
րակը այնքան նուազ է, այնքան ցածրացած,
կարող է իրաւական հաւասարութեան ինքն
ըստ ինքեան շատ ցանկալի և շատ արդար
անձի սկզբունքը մենակ, առանց անսոսական
այդ կենսական օժանդակութեան, դառնալ
գերադասելու երջանկութեան աղբիւր: Հարցը
այնքան պարզ է, որ ընթերցողը ինքն էլ կը
գտնէ նրա պատասխանը: Եւ հողի քանակու-
թեան, հողատիրութեան հարցը միշտ կը մնայ

մեր գերադասելու առարկայ տկարացնող, ուժա-
սպառ անող չարիքը, որի վրա, ճիշդ որ,
պէտք է լուրջ ուշադրութիւն դարձնել:

ՁԻՆՆՈՐԻ ԹՈՒՆՏԻԿ ՏՊԱՌՈՐՈՒ ԹԻՆՆԵՐ
(Նամակ խորհրդի գեղեցիկների 2-ից)

I

Մանչուրիա կայսրանից մինչև խորհրդը
900 վերստ է: Այդ չինական անապատ երկի-
ւր երկաթուղու ամբողջ երկարութեամբ չէ
ներկայացնում ոչ մի հետաքրքրութիւն իր
միատեսակ, համարեա ամայի բնութեամբ, իր
սակաւութիւն բնակչութեամբ: Շուրջիւ կլիմա-
յական աննպաստ պայմանների՝ չինական
Մանչուրիան անբնակ է դարձել ընդհանրի
համար: Հարկաւոր վերստեր եւ անուր եր-
կաթուղով և այդ ընդարձակ տարածութեան
վրա հազիւ է պատահում մի կամ երկու չի-
նական գիւղ իր կեղտոտ և ապրելու յարմա-
րութիւններով: զուրկ ֆանդաներով (տնիւր):
Մարդ առանց խորին պոռնանքի չէ կարողա-
նում նայել այդ կեղտի մէջ խրված անբաղ-
ձակներին:

Երկրի միակ զարդը Արեւելեան չինական
երկաթուղին է, միայն նա: Այդ վիթխարի
ճանապարհը իր մեծածախ հարուստ կայսրան-
ներով, իր հազարաւոր հոյակապ երկաթու-
ղիական և զանազան կառավարչական շինու-
թիւններով միանգամայն մարդուն զարմաց-
նում է: Կայսրանների շատերը, ինչպէս Նայ-
լար, Տիեյիկար, Իրէգի, Բուխէգէ և այլն,
կարճ ժամանակում դարձել են կատարեալ
քաղաքներ: Ճիշդ է, հարկաւոր միլիոններ է
նստել կառավարութեան երկաթուղին, բայց
որքան հաճելի է այժմ անհնել եւրոպական
կուլտուրայի վերանորոգչական փրկարար գը-
րջմը կեղծված այդ ընդարձակ ասիական վայ-
րի ճակատին... Երկրի հանքային հարստու-
թիւնները լաւ ապագայ են խոստանում Ռու-
սաստանին:

Ամբողջ չինական Արեւելքի գլխաւոր կենտրոնը
խորհրդն է: Այստեղ են գտնվում գինեւորա-
կան բոլոր գլխաւոր հիմնարկութիւնները,
այստեղ է ետում ուսն չինական գլխաւոր ա-
ռուտը, այստեղից է թափանցում գէպի եր-
կր խորքերը ուսումնական կուլտուրան: Լինե-
լով արեւելեան չինական երկաթուղու հանգու-
ցակէտը և ընդունելով իր մէջ Փորու-Արտուր
տանող ճանապարհը, խորհրդը, շուրջիւ աշ-
խարհագրական յարմար դիրքին երկրի մէջ և
չարեանկարի ուսն հապտանական պատերազ-
մին, կարճ ժամանակում դարձել է մի կատա-
րեալ եւրոպական քաղաք:

խորհրդը բաժանում է երկու մասի. Հին,
չինական քաղաք և Նոր՝ ուսումնական: Այդ վեր-
ջինը իր մեծութեամբ և հիմնադր շինութիւն-
այալով:

ների շատութեամբ միանգամայն զարմացնում
է կողմնակի դիտողին: Անհաւատալի է թը-
ւում, որ 4—5 տարվայ ընթացքում կարող
լինէր հիմնվել մի քաղաք, որ անկասկած գե-
րազանցել է կայսրութեան շատ նահանգական
քաղաքներից: խորհրդի երկու, երեք և մինչև
չորս յարկանի հիմնալի տները, լայն և ուղիղ
եւրոպական փողոցները, միջակ, բայց օրինա-
ւոր լուսաւորութիւնը, տէլէֆոնային հարուստ
հաղորդակցութիւնը, հարկաւոր կառքերի
հիմնարկութիւնները, տղայաց և օրիորդաց
գիմնազիւնները, հարկաւոր և հաղարաւոր
օրինաւոր շինութիւնները, զանազան ազգերի
և ցեղերի տաճարները, հաղարաւոր բնակչութիւ-
նը, գիշեր-ցերեկ անընդաւառ եռող գործնա-
կան և փողոցային կենսի հետ միասին ա-
ռիթ են տալիս ամեն մէկին տեսնել: «Այն, խոր-
հրդը ապագայում երկրորդ Մոսկվա կը լինի»:
Ահա այն միայն, որ շարունակ տեսող հողա-
խառն ձիւնը և թողը տանջական են դարձ-
նում խորհրդու կենսը:

Ուրիշ բան է չինական քաղաքը—նա Նոր
խորհրդի կատարեալ հակադասութիւն է ներ-
կայացնում: Այդ ընկած, կեղտոտ ասիական
փողոցի գիւղաքաղաքի միակ միլիարդութիւ-
նը մի շարք շքեղ պալատանման ուսումնական
շինութիւններն են, որոնք այժմ առանց բա-
ցառութեան յատկացված են գինեւորական
հիւանդանոցներին: Երկու քաղաքներն էլ գը-
տնվում են երկաթուղու գծի վրա: Բացի եր-
կաթուղուց նրանք հաղորդակցվում են ավտո-
մոբիլով: Նոր քաղաքից մինչև հինը չորս
վերստ է: խորհրդի հարաւ արեւմտեան կող-
մում, երկաթուղու կայսրանից երեք վերստ
հեռաւորութեան վրա գտնվում է պատմական
Փուզանգէ հիւղը, որտեղ չինական վայրենի
օրէնքների հիման վրա համարեա ամեն օր կա-
տարվում է խուճխուղ կոշկով աւազակների գը-
լաւորման օրհանգիստ: Փուզանգէի արեւմտեան
օրհանգիստը երեք պատճառով ուրիշ ձև չը գի-
տէ—չինիս առիթ է հարկաւոր, որ մեղաւորը
զանգից չարաչար սպանաւոր: Փուզանգէի
մարդկային սոսկալի սպանաւորները ինչ-
նից անկախ պատճառներով չը կարողացայ
այցելել:

ուստի այդ տեսակ ներկայացումները միշտ
թոյլ են անցնում, ինչպէս և անցաւ Պետրո-
սեանի բնէֆիլիս համար դրված «Շէյյոկ»
դրաման:

Ինքը պ. Պետրոսեանը այդ երկրի կատա-
րում էր Շէյյոկի գերը և եթէ նրա խաղը ընդ-
հանրապէս վատ չէր, բայց այնուամենայնիւ
նա չէր կարող համարվել կատարեալ, որովհե-
տեւ կային մի քանի խոշոր թերութիւններ.
օրինակ հիշային յատուկ արտասանութիւնը
մերթ կար, մերթ չը կար, շատ թոյլ էր հըն-
չում Շէյյոկի ձայնը այն տեսարանում, երբ
յայտնվում է նրա դուստր Զէյյոկի փախուս-
տը և վերապէս Շէյյոկի ներքին հողեկան
խոսակցութիւնը առհասարակ այնքան էլ զգա-
ված չէր պատկերացում Պետրոսեանը, ուստի
հանդիսականը ոչինչ էլ չէր զգում և ակամայ
մոռնում էր, թէ ինչու համար հարկաւոր էր
անպատճառ զննել «Շէյյոկ» և ոչ թէ մի ուրիշ
ոչ կատարական պիես:

Եւ այս անգամ չեմ կամենում գրել մնացած
գերակատարների խաղի մասին և բաւական
նախաձեռնել մէկ երկրէր մտորելով:

Թատրոնը լինէր էր հանդիսականներով և
Պետրոսեան ստացաւ նուէր և արժանացաւ
երկար ծափահարութիւնների:

Արշակ Առաքելեան

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԿՐՈՒԹԵԱՆ

Թիֆլիս, գեղեցիկների 20-ին

Գերազատել Արիստակէս եպիսկոպոս Սեդ-
րակեանը անկասկած բարեկամութիւններով
ողտնված, ինչպէս «Մշակի» ընթերցողներին
յայտնի է, գիտնէր էր սինդիկատի խոսքը, որ
նա սահմանի ամուսնանալ ցանկացողներից
բժշկական վկայական պահանջելու կարգը:
Վերջինս նոյն բարեկամութիւններով գեղա-
վարված շտապից հայ եկեղեցու համար սահ-
մանի մի կանոն, որի նպատակն է արգելել
վերահասակ հիւանդութեամբ վարակվածներին
ամուսնանալ:

Ամուսնութեան իրաւունքը մէջ մտցրած
այդպիսի մի չը տեսնված և ոչ մի քաղա-
քակրթի երկրի օրէնսդրութեան մէջ գոյու-
թիւն չունեցած այդ նորութիւնը անկասկած
խիստ հետաքրքրական է ու մասնաւոր ծան-
րակշիւ: Գերազատել երկրներում երբ ցան-
կութիւն է յայտնվում տրեղ օրէնքները մէջ
որ և է նոր փոփոխութիւն մտցնել, կամ մի
նոր օրէնք հրատարակել, այդ գործը յանձն-
վում է կարող մարդկանց—մասնագէտներից
կազմված մի մասնագիտով, որը խնդրեց քաղ-
մակողմանի ուսումնասիրութեան և քննութեան
է առնում, որոշ եղբայրացիութիւնների գալիս:
Այդ եղբայրացիութիւնները մտցնում են երկրի
օրէնսդրութեան և ապա թէ կամ ընդուն-
վում է և կամ ոչ: Եւ չեմ ասում այն դերի
մասին, որ համայնական խնդիրների արժա-
թան և լուսաբանութեան նկատմամբ կատա-
րում է տպագրական խօսքը—մամուլը:

արդիւնք:—Զէ:—Ո՞նց թէ. իսկի չը կայ:
—Մի այլն: օյին կայ. բոլորիդ էլ հերիք
չանիւ:—Դէ որ էդէնց ա, պահի, ինձ շոկու
կը տաս:—Լաւ, էգուց առաւօտ մենակ եկ:—
Կը գա՞մ. ուրիշ ոչ որի չը տաս:

Մեծ կակաւծով նայելին վաքիները նրանց
խօսակցութեան, բայց բան չասացին. զըս-
պցին իրանց:

Հետեւեալ օրը վաղ առաւօտեան, շրջելով իր
պաշտօնակիցների ուղեկցութեամբ Գուրգէնի
ու շրջակայ հայաթները, տանուտէր Աղա-
սին թողեց յանձնաժողովը նրա հարեան հայ-
աթներին մինչև, իսկ ինքը շտապով գնաց
Գուրգէնի մ տ: Վերջինս լուսացվում էր, երբ
տանուտէրը մտաւ տուն:

—Դէ հա, պրծի, —ասաց վաքիւրալին, —էն
զանքիմարը բեր մի՛ տեսնեմ գլխիս ինչ հողն
ու ցիխն եմ տալիս:

—Աղասի ամի, վաղիդ մի. նստի՛ հանգիստ,
հանդարտ միասին մի լաւ չայ խմե՛ք առաջ,
յետոյ կանեալի:

—Առտ չէ, չէ. քո հօրն օդորմի, կանտի
ալ. չայն ուղի չի. դէ հա, էն գիւղերն էն ա
հիշե՛ ետինցս գալիս են. փռանգի արաղի հոտն
տոնի են. հէնց արա գլխիս հարած չանեն.
պրծի, բեզ մատաղ. էսօր բան շատ ունեմ.
Նաչ լինից թագս հրաման կայ:

Գուրգէնը հանց պահարանի խորքից կո-
նեալի շէշը՝ Վաքիւրալին երկու բաժակ իրար
ետից կող տուեց ու Գուրգէնի գլխին և ա-
րեւին մատաղ գնալով, շտապով դուրս թռաւ
նրա տնից, որպէս ի յանձնաժողովի անդա-
մէնը նրան յանգանքի, մենակ խմելու, տեղը
չը բռնեւ: Խ լը կտած տեղերը նա այդպէս
մենակ էր գնում ու անակ իր բանը տես-
նում...

VII

Համարեա ամեն օր յանձնաժողովը այցելում
էր գիւղի առաջի հարուստ ամրապետ Մակիի

հայաթն ու գոմերը, որտեղ —դիւ վիթխարի
լեռներ ու լեռնաշղթաներ կային: Մակիի տա-
նը չէր լինում. բոլոր ժամա ակ հեռաւոր ան-
տաններում իր ամրապետներին հսկում էր. հա-
մայնական ժողովի հռչակաւոր նիստին, ուր
ընտրվեց հռչակաւոր յանձնաժողովը, նա ներ-
կայ չէր: Իւրաքանչիւր անգամ յանձնաժողովը
անգին աղովով էր բարձրացնում Մակիի
հայաթում, սպասում արձանագրութեամբ,
նահանգապետի սե դաւթարով ու իւրաքան-
չիւր անգամ լաւ խմում: Մակիի կինը, փափ-
կացնելով այդպէս վաքիւրալու ու նրա պաշ-
տօնակիցների սրտերը, մի կերպ եօլա էր տա-
նում նրան մինչև իր ամուսնու գալը ու կա-
մացուկ ետեւերից գլուխները հողելով, ճանա-
պրում իր հայաթից: Վերջապէս շարաթ ե-
րեկոյեան Մակիի իր բազմաթիւ շորերներով ու
ծառաներով վերադարձաւ ամրապետներից: Կի-
րակի օրը առաւօտվայ ժամից յետոյ զառոզ-
յապահիկ յանձնաժողովը իր ամբողջ կազմով,
պաշտօնական լրջութեամբ ըզդարկված, գնաց
նրա մօտ: Մակիի հայաթում կանգնած գու-
ցում էր իր հարեաններից մինի հետ. նա ար-
դէն ամեն բան գիտէր, լսել էր իր կնոջից ու
հարեաններից: Հայաթի խորքում ծառաներից
մինը մի ոչխար էր բերթում: Մակիի այդ օրը
մատաղ էր հուն: Երբ յանձնաժողովը մտաւ
հայաթը, տանուտէր Աղասին դարձաւ Մակիին,
ասելով՝—Ս. Մակ, բա ես չուայ *) հիմի գի-
տացի եմ, թէ դու մի նաչալինի խելը ու-
նես. քեզանից խելը մաքը չեմ չանալի էս
գեղովում. բա հիմի դու էգ լի՛ն բանի ես, ար
աղբաթ խելը, էգ ֆրոնի ես. էսօր երեք-չորս
շաբաթ ա, ինչ դու գեղեւը երեւում չես: Կի-
րակի օրը ճապա պահեցինք, որ դաս խելը-
խելի տանք, խորհուրդ անենք, չեկար. ա-
ռանց քեզ խորհրդակցութիւն արինք: Բա դու
լսել չեմ, որ աշխարհիս համար Աստուծա պա-
*) Միշտ:

տիժ ա եկի, չու ու ցաւ ա եկի. զղբաշի
հողումն ար խուլ ցաւն երեւցել ա, էսօր-
էգուց գալու ա մեզ մօտ:

—Լսել եմ, լսել, մնց չի. երկու շաբաթ ա-
ռաջ եմ լսել, —ասաց Մակին:

—Բա որ լսել ես, էգ ֆրոնի ես: Դու ոչ
թէ մենակ քո տան, այլ ամբողջ գիւղի դարդը
մեզ պէս պէտք ա միշտ սրտումդ պահես.
պէտք ա մեզ պէս էգ բանի համար ցաւես,
գիւղ մաքրել, թաժուգ անել տաս:

—Շատ եմ ուղեւ ձեզ պէս գիւղի համար
ցաւել, ամա բան շատ ա է, շատ, ուղբաշի
Աղասի, —ասաց Մակին, —ամրապետները մի
կողմից, արտերս ու կալերս էլ միւս կողմից
հողին հանում են, հոգիս. շունչ քաշելի ան-
գամ ժամա՛ չունես:

—Լաւ, ճշ. իմ ես ասում, —ասաց տանու-
տէրը, —գիտեմ եմ, որ բաները շատ են. գե-
ղի համար ցաւելու ժամանակ չունես. քո հա-
յաթն ու գոմերը գոնէ թաժուգ արա, աղբերդ
գիւղից դուրս տար:

—Ի՞նչի համար:

—Որ խուլ ցաւը չը գայ գեղս:

—Ի՞նչ ա, խուլ ցաւը իմ աղբերի մէջից
պէտք ա դուրս գալ:

—Դէ էդէնց ես ասում. բարձր իշխանու-
թիւնից հրաման կայ:

—Դրա ասողը գլուխը քարոյն ա գալիս, —
ասաց քեզ բարկացած Մակին, —իշխանութիւնը
էդէնց խելաւ բան, ասել չի. էգ կազէթ գը-
րողի հարած բան ա. հաւատալ մի՛ր: Գիւղի
ա մեն ես, քեռվայ ու ուղբաշի ես, բեզ լի՛ն
վայ՛լ ա քո իշխանիւրով էդէնց սարսաղ բա-
բան բռնելը. բեզ քահանաներ ունես, դպի-
րներ ու տիրացուներ ունես. նրանց վերցրու-
ք ժողովուրդը, քո ռահաթը, ետեւից արա ու
գեղի գլխաւոր ճանապարհները վրա թափօր-
ներ ու մաղթանքներ կատարել տուր, մատաղ-

ներ մորթիլ տուր, որ Աստուծա իր ցասումը
մեզանից ետ դարձնի, խուլ ցաւը մեր գեղը
չուղբաշի:

—Էդ էլ պտենը անիլ. էդ ամենամեծ բանն
ա, —ասաց Աղասին, —տէր Գալուստը դրա
մասին խօսացել ա արդէն. եկող կերակի օրից
սկսիլ պտենը մաղթանքները ուղում ենք ա-
ռաջ գեղը մաքրելը, ասում են՝ նաչալինի
զալ պիտի մտիլ տայ: Բա մնց չի. վճռված
ա. օխտը մաղթանք պէտք ա կատարելը ու
ամեն մաղթանքի օխտը տաւար մորթելը:

—Էդ խելօք բան ա, էդ խելօք բան ա. դը-
բան հաւան եմ, —ասաց Մակին:

—Ս. Մակ, բեզ մատաղ, եւ մեզ խաթին
արա. ինչ որի ա, հայաթի ու գոմերի թաժուգ
արա. քո պատճառով վախում եմ փորսկանքի
մէջ ընկնելը, —ասաց տանուտէր Աղասին:

—Դիմի կարող չեմ. բանս անչափ շատ ա.
աշունքս կամ ձմեռս տեսնենք, բալբի էն վախ-
տը կարողանամ, —ասաց Մակին:

—Ան հրամանը շատ ա բարձր տեղից է,
ա Մակ. Պետրիպօլիէն ա, —ասաց, ուժգին
շիշուելով վերջի բաւը, տանուտէր Աղասին:

—Բան չի կայ:

—Ո՞նց չի բան կայ, աղբաթիւնը. ուղում
ես, որ գըրհատուրը մեզ Մեր ուղարկի: Էսօր
մի շաբաթ ա, ինչ մենք հալալ հաց ու շուր
չունենք, —ասաց վաքիլ Մատուրը, —սոված—
ծաւաւ գեղն ընկած հասարակութեան օգտի
համար չարչարվում ենք:

—Էն էլ մնց ենք չարչարվում. թամա շան
օրի ու շան հալի ենք գիշեր-ցերեկ, —ասաց
Մատուրը:

—Հոգիս որ ձեռքիս լիւ, բաց կը թողեմ, —
ասաց Դիւլունց Գիւրին, —էս բանի օրին էն-
քան էստեղ-էստեղ խօսացել, էնքան ուշուց
ենք տուել անգամ կանանց, էնքան մեռել-
կենդան ենք քաշել, որ մեղանում էլ հոգի ու
հաւատ չի մնացել:

Ինչն եղաւ մեր վերաբերմունքը այդ հաս-
ժակներին առաջարկել նկատմամբ. միայն ոգե-
ւորութիւնն էր նախ քան սիրտը. արդեօք նա
խնդիրը մասնագէտներին ընտելութեան ենթա-
կէց. բազմակողմանի կերպով ուսումնասիրեց.
ի հարկէ, դժբախտաբար, որ ոչ:

Ծանրակշիւ ասացիւր այդ խնդիրը և շատ ի-
րաւամբ, որովհետեւ նա մի շարք էական խնդիր-
ներ է շօշափում. Անցնենք մի քանի թուուցիկ
ակնարկներ անելու: 1. Այդ կանոնը բունութեամբ
է մարդու ազատ կամքի վրա մի այնպիսի
խնդրում, ուր, թէ թէ, նա ամենին սրգելիքի
չէ կարող և չը պիտի ենթարկուի միայն այն
պատճառով, որ նա հիւանդ է, որ նա կարող
է վարակել իր ամուսնուն: Կանոնի գլխաւոր
նպատակը այն պիտի լինի, որ վարակումները
պակասեն և ոչ այն, որ ամուսնալուծութեան
նոր խնդիրները չը ծագեն: Արդ, եթէ մէկին չէ
թոյլ տրվում ամուսնանալ, դրանով առհաս-
րակ վարակման առաջն առնվում է. ի հարկէ
ոչ: Աւելին կասենք, եթէ այդ մէկը ամուսնա-
նալով պիտի վարակէր իր կնոջը, այդ իրա-
ւունքը զրկվելով, նա կը վարակէ այն բոլոր
կանանց, որոնց հետ նա կը լինի, որովհետեւ նա
մարդ է, նա ցանկութիւններ ունի: Անոյ է
կանոնը վարակման առաջն չէ կարող առնել:
Մարդկութեան կուրծք ուղղած պիտի լինի
ախարհի դէմ, ցաւի դէմ և ոչ ցաւազարներ
դէմ. կուրծք պիտի մղվի այն պատճառներ
դէմ, որից առաջ են գալիս ու կը գան վարա-
կումները, և ոչ վարակման զոհերի դէմ, որոնք
շատ անգամ գոբախտաբար պատահականու-
թեան զոհեր են: Այդ կուրծք հարկաւոր կը լինի
մղել թերեւ անառակութեան և անառակացող-
ներին դէմ, որովհետեւ վարակման և վնաս-
կան ախտերի ծաւալելու երկիւղը դրանցից է:

Բայց ինչո՞ւ են մարդիկ անառակացող գո-
նում, երբ կարող են ամուսնանալ: Այստեղ
արդէն հանդէս է գալիս մի ծանր խնդիր—
տնտեսական խնդիրը, որ անհարձ է դարձ-
նում երիտասարդներին մի ստուար մեծամաս-
նութեանը ամուսնանալ և վաղ 20—25 տա-
րեցում պակասելու երբ կենսանք կը լուծէ այդ
ծանր առեղծվածը—տնտեսական խնդիրը, երբ
մարդկութիւնը կանգնած կը լինի քաղաքակր-
թութեան այն աստիճանի վրա, որ պարտա-
ճանաչութեան զգացումը չի թոյլ տայ նրան
հիւանդ ժամանակն ամուսնանալ և վարակել
մի անմեղի և երբ մարդիկ աւելի շուտ կա-
մուսնանան քան թէ տնտեսական պայման-
ներն այժմ են թոյլ տալիս, այն ժամանակ
միայն վարակման երկիւղն ու սարսափը ինքն
իրանց կանցնեն:

Քաղաքակրթ ժարկութիւնը հնարաւոր չէ
գտնում արգելքներ դնել վնասակար հիւան-
դութիւնով վարակվածների ամուսնանալու
դէմ. նրանց օրէնսդրութիւնը լուծ է այդ մա-
սին. իսկ մեր, փրկանակ բուն չարիքի դէմ
կուրծք, մեր դէմը դարձնում ենք նրա հե-
տեանքների դէմ. մեր բունութեմ ենք նրան
զոհ եղածների ազատ կամքի վրա: Բայց ո՞վ
է տուել մեզ այդ իրաւունքը. ո՞վ է արտօնել
ընելու մարդու անհատական կենսանք, երբ
նա մեր առաջ փակված է ու պիտի փակված
մնայ անթափանց պատով. ո՞վ է իրաւունք
տուել մեզ հրապարակի վրա դնել այդ կեն-
սանքը:

—Վայ մեզ, վայ մեր հոգեւն. հասարակի
օգտի համար մենք նրան մեր ուշուցններով
դժոխքի բաժին ենք դարձնում,—ասաց վաթիւ
Հանես ամին:

—Ո՞նց ասեմ. շարժիս էնքան մեղի-կենդան
ենք քաջի, էնքան մեծի ու փոքրի ուշուցն
տուել, որ պէտք ա էստեղից ոտով երուսաղէմ
գնանք, բալբի կարողանանք մեղքերի տակից
զուրս գալ,—ասաց Մարութը.—ինչ շահ ու-
նենք մենք, ո՞ւմ օգտի համար ենք ուշուցն
տալիս ու մեր հոգին մեղքի տակ գցում:

—Ո՞նց թա ում օգտի համար,—ասաց զա-
մացած Մատուրը,—հասարակութեան օգտի
համար ենք ուշուցն տալի, գեղի, ժողովրդի
համար ենք ուշուցն տալի, խուլ ցաւի ընելը
են տալու համար ենք ուշուցն տալի:

—Գնա՛ւ. քանի անգամ ենք եկել հէնց էս-
տեղի քո հայաթն, ւ Մակ, որ թաւուղ անել
տանք. իմացիլ, որ խաթիւ շատ մեծ ա մեզ
մօտ, քեզ շատ պատիւ ենք արել, որ մինչև
հիմի պրիտակով չենք արել քեզ վրա. եթէ քո
տեղի մի հասարակ ռահթ մարդ ըլլեր ու նրա
հայաթում էք քան «դեր», նրա վրա հիմի տասը
պրիտակով էինք շինել ու տան անգամ էլ
կարկաժը թակել,—ասաց վաթիւրաշի Աղասին:
Պօսողները յաճախակի նայում էին քեթ-
վող ոչխարին: Մակին խօսակցութեան հէնց
սկզբում նկատեց այդ ու խելոյն հասկացաւ
նրանց փորձաքան:

—Լաւ, լաւ, պիտակալը յետոյ կը շինէր,—
ասաց նա,—եկէք գնանք տուն մի երկու թի-
բայ մատաղի խորոված ուտենք. այ տղայ,
Ղազար,—զարձաւ Մակին ծառաներից մի-
նին,—ոչխարի ջգարը, պրիտակներն ու թոքերը
խորովի. շուտ, Կ. նոյն արաւ:

—Ա՛. Մակ, քեզ մատաղ, բա էսօր մենք բան
շատ ունենք,—ասաց տանուտէրը,—վախում
եմ մեզ շատ պահես ու բանից գցես. էսօր
առողջ նստիլ պիտի. գործեր շատ կան քննա-
նար:

Մարդիկ, որ ոչ ամուսնանալ կարող են և
ոչ էլ իրաւունք ունեն ամուսնանալու, թէկուզ
նրանք ոգեւորված լինեն ամենալաւ ցանկու-
թիւններով, միթէ պիտի կարողանան բնա-
նալ ազատ մարդկանց ազատ կամքի վրա, ու
պարտադիր անեն նրանց համար իրանց ան-
կասկած բարի ցանկութիւնները:

Երկրորդ.—Մի քաղէ ենթադրենք, որ կեն-
սանք մէջ ոչ մի դժգոհութիւն և դժուարութիւն
չի առաջ գալ այդ կանոնի նկատմամբ: Բայց
ինչպէս վարակն բժշկները, որ բժշկական
դիպլոմ ստանալիս հանդիսաւոր երգում են
տալիս չանել ուրիշին որ և է գաղտնիք ի-
րանց դիմող հիւանդների մասին: Միթէ որ և
է բժիշկ առանց քրէական պատասխանատու-
թեան երկիւղի կարող է դրժել այդ երգումը:
Առանց նախապէս այդ երգումը յանձն առած
պարտաւորութիւնը վերացնելու, որ բժիշկը
իրաւունք ունի ուրիշի առաջ գրաւոր վկայել
թէ այս ինչ մարդը վնասակար հիւանդու-
թիւն ունի, մի բան, որ նրան յայտնի է
խոստովանութեան պատճառով: Պարզ է, որ
նախ հարկաւոր է լուծել այդ արգելքը. բայց
դա մեզից—սիրտից է կախված:

Երրորդ.—Վնասութեան հիւանդութիւնների
վարակման այնպիսի ժամանակ կայ, որ ոչ
մի բժիշկ հիւանդութեան այդ ընթացքում
իրան դիմող անձի վարածված լինելը չէ կա-
րող ճանաչել. ուստի և ամեն մի բժիշկ ամե-
նայն վստահութեամբ այդպիսի վարակման
շանք մէջ գտնվող և իրան դիմող անձի հա-
կարող է վկայել, որ առողջ է նա: Արդ, եթէ
այդ անձը ամուսնանալուց անմիջապէս չի ուղ-
ղվում իր կնոջը, ինչ անել այդ դէպքում.
պատասխանատուութեան կանչել բժշկին, որ
ոչնչով մեղաւոր չէ: Կարող է պատահել,
որ պակասի մի հիւանդ կուրծքէ բժշ-
կին մօտ իր բարեկամ առողջ մէկին, ու իր
անունով վկայական ձեռք կը բերէ ու կը
պատկով, որից յետոյ վարակումը, դատ և այլն:
Այս և համանման դէպքերում առաջ կը գան,
և այն անկասկած կը դրվի, սահմանված կա-
նոնի դէմ գործված յանցանքներ. արդ, ո՞վ
է այդ յանցագործներին պատասխանատու-
թեան ձգելու. ունի է այդ իշխու՞նքը. եկե-
ղեցին ինչպէս է վարվել այդպիսի դէպքե-
րում: Մտածվել է արդեօք այդ բոլորի մա-
սին, ի հարկէ ոչ:

Ամսիկ կը լինէր մտածել, որ հոգեւոր իշ-
խանութիւնը կարողանար այդ դէպքերում որ
և է միջոցի դիմել, մի իրաւունք, որ նա չու-
նի. յետոյ: Բայց եթէ եկեղեցին իր սահմա-
նած կանոնի դէմ եղած յանցագործներին չէ
կարող որ և է պատասխանատուութեան են-
թադրել, ու չէ էլ կարող դիմել պատակաւ
օրէնքների օգնութեանը, հապա նա ինչպէս
է կանոն սահմանում, ու ինչպէս պիտի դուրս
գալ առաջ գալիք դժուարութիւններից:

Արդեօք հարկաւոր է ասել, որ առողջու-
թեան վկայական ներկայացնելու դժուարու-
թեան դէպքում, ամուսնացողներից մէկի բո-
ղոքակարութիւն կամ կաթիլիկութիւնը ընդու-
նելով խնդիրն ինքն իրան լուծվում է:

Թո՛ղենք առաջ երեւած, ինչպէս և այլ մի
շարք պատճառաւորութիւններով:
Յոյս ունեմ, որ «Մշակի» յարգելի խմբա-

դատելի:
—Վախիլ մի, գցիլ չեմ, ոտի վրա ձեռաց
մի-մի թիբայ խորոված կերէք ու մի-մի թաս
գինի խմեցէք ու գնացէք,—ասաց Մակին:

Աղասին ուղեց մի քիչ էլ նազ անել, բայց
պաշտօնակիցները բողբոջեցին ու ուղեցին ի-
րանց քայլերը Մակին հետեւի. տանուտէրը
հետեւեց նրանց օրինակին:

Մի մի թիբայ խորովածը դարձաւ կարգին
նախաճաշիկ, նախաճաշիկը ճաշ, իսկ ճաշը
քէֆ, որը տեղեց ամբողջ օրն ու երեկոյն: Երբ
գործը լուրջ կերպարանք ստացաւ, Մակին
ուղարկեց իր մտերիմ Աւագին ու գիւղի միւս
իշխաններին ու աղեղիկների հետեւի: Դատա-
բանի նիստը յետաձգվեց. բոլոր դատաւորնե-
րը, որոնց թուում էին Մատուրն ու Մարութը,
Մակին ամեն էին: Գործ ունեցող գիւղացի-
ներից մի քանիսը փորձեցին բողբոջել. նրանք
եկան Մակին տունը, որ խնդիրն տանուտե-
րին չը յետաձգել նիստը. ամբողջ ամիսներով
նրանք սպասում էին իրանց գործերի քննա-
դատութեան, բայց արեւած գիւղը, որը կանգ-
նած էր տան դռան, սպասնալով մտքակով ու
հայնոյնիով, խրկեց նրանց սանկով «Շունչան»
որդիք, կոլ էք, ուղ ըլլէ. էսօր ուղբաշին իր
իշխաններով ու մեծամեծներով քէֆ ա անում.
գահլայ միք տանիք, գնացէ՛ք. հրաման չի
կայ:

Երբ հիւրերի կատարները չափեց զուրս տա-
րանք, Մակին ուղարկեց զաւանդի հետեւի:
Այդպիսի քէֆեր նա երբեմնակի սարքում է
նրանց շնորհով է նա իր աղբիցութիւնը զօրե-
ղացնում գիւղում. նրանց շնորհով է նա իշ-
խում գիւղում, իբրեւ նրա միահեծան իշխան
ենթարկում իրան ոչ միայն հասարակ գիւղա-
կան ամբողջին, այլ և գիւղի իշխանաւորնե-
րին, որոնց ձեռքին է ամբիւր իշխանութիւնը
բարեպաշտների կանչելը զուսնա-զաւալը ամուս-
նէր Մակին տանը: Հիւրերը ուտում էին ու

գրութիւնը չի մերժի ներկայ յօդուածս հիւր-
ընկալի, որ մի միտք ունի, մասնագէտների
խնդիր դարձնել մեզ զբաղեցնող կանոնը, որի
մասին ինքս անձամբ մի ընդարձակ յայտա-
բարութեամբ դիմել եմ ազգիս Վեհափառ Հայ-
րապետին:

Արսէն վարդապետ

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳԻՐԱԹԵԱՆ

Ստաւրապոլ, դեկտեմբերի 18-ին
Էջմիածնի սիրտը վերին աստիճանի կա-
րեւոր կարգադրութիւնը՝ ամուսնացող երի-
տասարդներից բժշկական վկայական պահան-
ջելու մասին՝ անկասկած կուրախացնէ ամեն
մի բանիմաց և սրտացաւ հայի: Միայն շատ
ցանկալի է, որ այդ կարգադրութիւնը, որքան
հնարաւոր է, տարածվի բոլոր տեղերի հայերի
վրա և որ մեր բժիշկներն ու քահանաները
բարեխիղճ վերաբերվեն դէպի այդ կենսական
հարցը և իրականապէս կատարեն գործնական
կենսութիւն:

Սոյդ հաւակերի կարգադրութեան առիթով
պարտք ենք համարում սիրտը ուղարկութիւնը
դարձնել ամուսնութեան հետ կապ ունեցող
մի ուրիշ շարքի վրա: Դա «գլխագին», կամ
«հաւ-դեմասի» անունով յայտնի ազգի ու վայ-
րենի սովորութիւնն է, որը տարածված է
մասնաւոր մեր մի քանի գաւառներում:
Վայրենի ու բարբարոս ժամանակներից մնա-
ցած այդ սովորութեան մասին շատ է գրվել
մամուլում. ուստի աւելորդ ենք համարում
մանրամասնութեան մէջ մտնել: Միայն այն
կասկեմ, որ այդ սովորութեան համաձայն
գիւղացի աղջկան, նշանուց առաջ, դարձնում
են ամ. թալիս՝ սակարկութեան տարակալ և
եթէ «ուրմիշ» են գալիս, փողով համարեւ
ծախում են, ամուսնութեան են տալիս, շատ
անգամ աղջկա կամքի հակառակ, ամենից
շատ փող տուողին, այլ ոչ արժ մուտքի,
որին իր աւացի ցանկանում է աղջկի, դրա-
նից է, որ մեր գիւղերում տեղի են ունենում
աղջկի փախցնելու դէպքեր, ընտանեկան դը-
ժուարութիւններ, անհաւատարմութիւն, ա-
պօրինի կենակցութիւն և այլն: Նոյն իսկ
գիւղացի ամ. թալիսը աղջկի վճռում է փախ-
չել իր սիրած տղի հետ:

«Գլխագինը» (կիսաւայրենի լեռնականների
մէջ՝ «կալ», «բալլա») վերացնելու փորձեր
եղել են մեզ մոտ: Օրինակ, մի քանի տարի
առաջ Ախալքալաքի գաւառի քահանաների և
ժողովրդի ներկայացուցիչների ժողովը վճռեց
վերացնել «հաւ-դեմասի» և առհասարակ նը-
շանով քի ու հարսանիքի շուրջ ծախսերը:
Այդ նպատակով նոյն իսկ մի մանրամասն կա-
նոն արդարեւ կ'սկսվի, որին հաւանութիւն
էր տուել Վեհափառ և հրամայել էր իր փորձ
գործարարի: Բայց ի՞նչ լուծ եմ, որ Ախալքալաքի
գաւառում աղջեցիկ աղջկա տէրեր շնորհիւ և
դեկալար անձաւորութիւնների բացակայու-
թեան պատճառով վեր սկսեցնում են «հա-
ւ-դեմասի» իր նախնական փայլով:

Սոյդ պատճառով շատ ցանկալի է, որ սի-
նդը մասնաւոր փորձերին սանկցիա տալ և

խումով, խումով անխալա ու անվերջ և գովում,
մեծարում էին Մակին. խօսում էին իրանց
գործունէութեան մասին «օգուտ հասարակաց»,
տաք-տաք վիճաբանում էին ու պարծւում թա-
մադան Աւագին էր. ամեն մի կենաց առա-
ջարկելուց յետոյ նա ստիպում էր սեղանա-
կիցներից մէկին կամ միւսին պարել ի պա-
տի այն անձնաւորութեան, որի կենացը խմ-
վում էր: Երբ քէֆը հասաւ իր գագաթնակէ-
տին, Աւագիմը կանգնեց տեղից, հրամայեց
ղաւառներին լուել ու մեծ խորհրդաւորութեամբ,
մի կարճ, բայց ազգու ձառով առաջարկեց
բարձր իշխանութեան կենացը. բոլորն էլ
յոյնակայ խմեցին: Տանուտէր Աղասին առանց
թաւաղալի առաջարկութեան հասկացաւ իր
անկիւղը ամայեց զաւանդներին անել «քեթի-
վի հաւայ», տանուտէրական կոչման վայել մի
եղանակ, զաւալական բեղերտութեան բազմա-
թիւ եղանակներից ամենազին ու ամենա-
խորիւրը, ու մէջ ընկաւ պարելու. վաթիւրա-
շին ու տանուտէրը պարեց, շատ երկար պա-
րեց ի պատիւ բարձր իշխանութեան... Պարե-
լիս երբեմնակի դարձնում էր նա երեսը զա-
ւանդներն ու բարձրաձայն աղաղակում նրան-
ցից առաջինի հասցէին:

—Ղաւր Աւագ, լաւ փչիլ, Ղաւր Աւագ. շա-
հիւրութիւնը միտք էլի. բարձր իշխանութեան
պատիւ համար ա էս պարը...

Նկն գիւղերը վաղուց էր անցել, երբ հիւրերը
ցրվեցին:
Ծրվելիս տանուտէրը, վաթիւրներն ու իշխան-
ները գրկ-խառնվում էին Մակին հետ, տաք-
տաք համբուրվում ու գովում, անչափ գովում
նրան:

—Ես քեզ մատաղ, ւ Մակ,—ասաց տանու-
տէրը,—ես չուայ հիմի գիտացել եմ, թէ դու
մի նաչալնիկ խեղ ունես. չէ, սխալ եմ ը-
լել, շատ սխալ. ներողութիւն արա, բաշիւր
դու թամա մի զբոսաւորի խելը ունես, մի

մի ընդհանուր կարգադրութիւնով ընդմիշտ և
ամեն տեղ վերացնէ այդ ստորացողից և կուր-
տուրականութեան յաւակնութիւն ունեցող
ժողովրդի համար անպատարեր սովորու-
թիւնը, որով ընտանեկան շատ տխուր երե-
ւոյթներն առաջ կ'առնվի: Հարցը հասունա-
ցած է, և այդպիսի կարգադրութիւնը անպայ-
ման աղոթութիւն կ'ունենայ:

Ցանկալի է, որ Ախալքալաքի նախկին
յաջորդ և ներկայումս սիրտը անգամ Բաք-
դէն վ. Աղաւելեանը, որը լաւ ծանօթ
պիտի լինի «հաւ-դեմասի», սրա վատ հե-
տեանքների և այդ չարիքի դէմ Ախալ-
քալաքում արած փորձերի հետ,—նախաձեռ-
նութիւն յանձն առնէ և այդ հարցը սիրտը
ընտելութեան առաւելալ դարձնէ:

Սալիւման

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

«Մշակի» ներկայ համարը ներթի շատութեան
պատճառով բաղկացած է 1) 2) թերթից:

Էջմիածնի Սիրտը մի համակերպի կար-
գադրութիւն է արել: Նա որոշել է նշանակել
իր անդամներին իր իրաւասութեան տակ ե-
ղած թեմերի վրա վերացնել: Այդ կարգա-
դրութիւնն արդէն սկսվել է գործադրութեան
դրվել. Մատթէոս վարդապետն ուղարկված
է Երևանի թեմը ընտելութեան, իսկ Բաքդէն
վարդապետը Շամախու թեմը:

«Բ. Օ.»-ին հեռագրում են Գանակից դեկ-
տեմբերի 27-ին. «Երէկ թաւաղ կայարանում
սպանեցին կայարանի գլխաւոր Գալիկոն:
Չարագործը փախաւ»:

Անցեալ օրը, դեկտեմբերի 27-ին Թիֆլիսի
երդո խալ հաւատարմատարներն ընդհանուր ժո-
ղով էին արել նահանգական դատարանի շէն-
քում ժողովի առարկան էր երդուելով հաւատարմա-
տարներին խորհուրդ հիմնելու խնդրը Թիֆ-
լիսում: Ժողովը գտնուելով, որ այդ հիմն սրկու-
թիւնն անհրաժեշտ է Թիֆլիսում, ընտրեց
Ս. Վ. Չեմսով, Ս. Ս. Մելիք-Աբախան և Պ.
Ա. Օպչիկին երդուելու հաւատարմաւորներ
ին և յանձնեց, որ մասնաւոր ծրագրի մշա-
կեն և, ամենաուշը 1905 թ. լուսվարի 7-ից
ոչ ուշ, ներկայացնեն ընտելութեան: Այդ յանձ-
նաժողովին տրված է միայն հետեւալ սկզ-
բունքը. խորհրդի հիմն սրկութիւնը լինելու
է այնպիսի կանոնադրութիւնով, որի մէջ չը
մտցվի ոչ մի կրօնական կամ ցեղական տար-
բերութիւն անդամների ու մասնակցողների
վերաբերութեամբ:

Մտացանք Պ. Արաքսեանի «Միւրաբիդ»
վօրվի 1 գործողութեամբ: Գրքովը բաղ-
կացած է 25 երեսից և արժէ 20 կօպէկ:

գրքատուրի:

—Ատո՛ւ քո աղբաթի խէր ըլի, էդ ի՞նչ ես
ասու, ի՞նչ,—զարձաւ նրան Մատուրը,—Մա-
կին օխաւ գրքատուրի խելը ունի, օխաւ
գրքատուրի:

—Մին էլ Զաւաղ-խանին ա դրա չափ խելը
ըլի,—ասաց Գիւրգեն Գիւրգին:

—Մեր գեղովը Մակի պէս աղեղեցութիւն
անող մարդ չի կայ,—ասաց Աւագիմը:

—Ը՛հ, ես Մակի արեւին մատաղ, ես,—ա-
սաց Մարութը,—դա մեր գեղի համար համ
զբոսաւոր ա, համ խան:

Տանուտէր Աղասին կրկին ու կրկին անգամ
համբուրվեց տան շէմքում Մակի հետ ու ա-
սաց խորին ոգեւորութեամբ.

—Մ. Մակ, էստեղից չուայ Պետրիպօլի, էս-
տեղից չուայ Պետրիպօլի ես իմ իշխաններով
բեզանից շնորհակալ եմ, ւ Մակ: Գեղ ու քո
օջախը Աստուած մեր գեղի համար հաստատ
պահի, միշտ հաստատ:

—Ես էլ էստեղից չուայ երուսաղէմ եմ քե-
զանից ու քո իշխաններից շնորհակա

Ստացանք Պարիզում հրատարակվող «La Revue des Idées» ամսագրի գեղատեսիլ 15-ի համարը, որի մէջ կան հետեւել յօդուածները. «La Transformation des études sanscrites» — «Մանսկրիտերէնի կրած փոփոխութիւնները» — Սիլվէն Լէվիէ, «Le Problème du déterminisme sexuel» — Սեռական գետեմբմիւնի խնդիրը — Գիւստաւ Լուազիէ, «Des Mythes historiques» — «Պատմական միջոցները» — յօդուած Պօլ Լաֆար-գի, և L'Application des mathématiques aux sciences sociales — «Մաթեմատիկայի գործադրութիւնը հասարակական գիտութիւններում» — Բրիտանիա Կօրնէլիսսէնի:

Ճրանսիական հիւպատոսարանը դիմել է Կովկասեան Գիւղատնտեսական ընկերութեանը և խնդրել մանրամասն տեղեկութիւններ Անդր-կովկասում գտնվող այծերի տեսակի և նրանց արդիւնաբերութեան մասին:

Այս տարի Թիֆլիսում մի տարօրինակ ձմեռ է անում: Ամառից աւելի է, որ եղանակը պարզ է և արեգակը զգալի կերպով տաքացնում է օդը ցերեկվայ ընթացքում: Քաղաքի շրջակայքում ձիւն չը կայ:

Այսօր, չորեքշաբթի, գեղատեսիլ 29 ին, Վէտցիկի հիւրանոցի թատերական բեմի վրա սերողները կը ներկայացնեն «Սուրբարիկ» պիէսը: Ներկայացանք մասնակցում է հին սերող Յովհաննէս Տէր-Գրիգորեան:

Բազուից հաղորդում են «Бирж. Вѣд.»-ին, որ նախապատրաստեցին մէջ նկատուած է շփոթութիւն բանաւորների գործադուլի առիթով: Եթէ թիւրմիտացութիւններ չը հարթվեն, շատ պայմաններ և առ ու ծախքը պէտք է քանդվեն. տուգանքներն սկսում են արդէն սպառնալ պայմանները ճշտութեամբ չը կատարողներին: Նոր պայմաններ և առ ու ծախքը առանձին ախորժակով չեն կնքում և միշտ աչքի առաջ են ունենում պայմանների մէջ դնել չը նախատեսված պարագաները:

«Русь» լրագրում տպված է. «Յենդուրայի և մամուլի օրէնսդրութեան 138-դ յօդուածի հիման վրա, ամենախոնարհաբար խնդրում են «Русь» լրագրի խմբագրութեանը տպել իր լրագրի առաջիկայ համարում, որ «Русь»-ի 369-դ համարի խմբագրի բաժնուհի կերպի, գեղատեսիլ 19-ին գեղատեսիլ լուրը միւստորներ կօմիտէի գեղատեսիլ 14 ի նիստում եղած խորհրդածութիւնների մասին աւանդին չէ: համապատասխանում այդ նիստում տեղի ունեցածներին: Կօմիտէի գործադիր պետական քարտուղար բարոն Նոլիէ:

Մօսկվայի նահանգական գեմատիօի փախուցիկ յետոյ՝ նրա նախագահը, նահանգական ազնականութեան պարագլուխ իշխան Տրուբեցկոյը դիմել է ներքին գործերի մինիստր իշխան Սվիատոսլով-Միլոսլովսկիին նամակով, որով մանրամասն պարզում է թէ ինչու կառավարական հարցադրութիւնը վերջին ծայնաւորներին, ինչպէս գեմատիօի գործիչներին, որոնք մօտից և լաւ ճանաչում են երկրում եղած իրերի վիճակը և հասարակական լայն խաւերի տրամադրութիւնները:

Պետերբուրգից անցնալ երկուշաբթի օրը մեկնեցին Տամբովի նահանգական գեմատիօի վարչութեան նախկին նախագահ Կօլոբակը և գաւառական ազնականութեան պարագլուխ Պետրով-Սոլովովսկին: «Русь»-ը լսել է, որ նրանք Պետերբուրգէն եկել անցնալները Տամբովում գեմատիօի շինութեան շուրջը ծագած անկարգութեան դրոշմի պատճառով: Դեկտեմբերի 20-ի առաւօտեան նրանք ներկայացել են ներքին գործերի մինիստրին:

Լրագրիւնները լսել են, որ իրաւաբաններին համառոտական դաշնակցութիւն կազմելու հարցը քննութեան է տրվելու առաջիկայ յունվարի 3 և 5-ին Կիւնովում կազմվելիք կրթմանախորհրդի միջազգային դաշնակցութեան առաւելան խմբի 5-դ ընդհանուր ժողովին:

Ժողովրդական լուսաւորութեան մինիստրութիւնը մի հետաքրքիր, բայց և միաժամանակ մի տխուր դատ է քննադատել Պետերբուրգի դպրոցական շրջանի հոգաբարձու՝ կամէրճէր Իվլովսկուին: Կայսերական Մարզախրախան Ընկերութեան գիմնախորհուրդը ձեռնի են մի աշակերտի: Կամէրճէր Իվլովսկուին յանձնված է այդ գործը հաջող կերպով չափ շուտով քննել և

ըննութեան արդիւնքը, ասում է «Наши Дни» լրագրիւնը, յայտնել իսկոյն մինիստրութեանը:

«Ноб. Вр.» լրագրիւնը ստացել է անհերքելի տեղեկութիւններ, որ Մուկղէն ուղարկված բոլոր բեռները տեղ չեն հասնում, իսկ որոնք էլ որ հասնում են, կրում են իրանց վրա ուրիշ ձեռքերի հետքերը: Իրերով լցված գամբիւնները դատարի են լինում կամ ցախերով ու այլ «գիրքիով» լին: Պետերբուրգից ուղարկված 100 արկղի փոխարէն՝ երկար որոնում ենք իրերը՝ հազիւ 12 հատն են գտնում և այլն:

Պետերբուրգի համալսարանի ընկալորի առաջարկութեամբ՝ ժողովրդական լուսաւորութեան մինիստրը կարգադրել է, որ այսուհետեւ Պետերբուրգի համալսարանում եղած 25 գիտական ընկերութիւնները այլ ևս զոնրաց նիստեր չունենան: «Наши Дни» նոր լրագրիւնը լսել է, որ այդպիսի կարգադրութեամբ պատճառը եղել է նոյեմբերի 14-ին փիլիսոփայական ընկերութեան նիստի ժամանակ տեղի ունեցած թիւրմիտացութիւնը: Մինիստրութիւնը դրանով յոյս ունի արգելիլ զանազան քարձաքոյն դպրոցների ուսանողների համախմբումը համալսարանում: Միայն, ի հարկէ, այդ կարգադրութիւնը չէ վերաբերում հրապարակային դասախօսութիւն պաշտպանելու հարցին:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊՈՐՏ-ԱՐՏՈՒՐԻ ԱՆԿՈՒՄԸ

Միջազգային և ռուսաց մամուլի կարծիքը Պորտ-Արտուրի անկման մասին: «Times» լրագրիւնը իր առաջնորդող յօդուածում գրում է. Բորսան փակված է և այդ պատճառով յայտնի չէ դեռ, թէ ինչ տպաւորութիւն կը գործէ Պորտ-Արտուրի անկումը բորսայի ընդհանուր տրամադրութեան վրա, և մանաւանդ ռուսաց արժեթղթերի գները վրա: Մակայն ֆինանսական շրջաններում կարծում են, որ վերջնական տպաւորութիւնը բորսայի վրա ճնշող չի լինի, որովհետեւ դրա հետ միասին յոյս տարածվեց, թէ հարաւոր կը դառնայ բանակցութիւններ սկսել խաղաղութեան մասին: Այդ առիթով «Standard» յայտնում է լաւ Մոկղէից ստացված տեղեկութիւնների համեմատ, որ թէպէտեւ միջնորդութեան վերաբերեալ հարցը դեռ ևս չէ կարելի հերթական դարձնել, բայց այնուամենայնիւ պէտք է ասել, որ Պորտ-Արտուրի անկումով վերացված է խաղաղութեան լուրջ արգելքներից մէկը, որովհետեւ եսպոնացիները այժմ աւելի հակամիտ են խաղաղութիւն կապելու, իսկ Չինաստանը դիտաւորութիւն չունի որ և է պահանջ յայտնելու Պորտ-Արտուրի վերաբերմամբ «Standard» աւելացնում է, որ խաղաղութեան դաշն կապելու հնարաւորութեան համար Մոկղէի կարող էր հրաժարվել վէյ-հայվէյց, որը դրանք է Անգլիան ռուսների կողմից Պորտ-Արտուրը գրաւելու պատճառով: (P. B.)

Մի այլ յօդուածում «Times» լրագրիւնը ասում է. «Պատերազմական տեսակէտից Նօգիի աշդուրթեան անմիջական հետեւները առանձնապէս լուրջ չէ կարող լինել: Նա կազատէ, երբի, 50,000 ընտելացած զօրք Շախէի վրա գտնվող բանակը ուժեղացնելու համար, բայց դա քիչ կը փոխէ դրութիւնը: «Times» արդարացիում է հապօնացիների տակտիկան Պորտ-Արտուրի վերաբերմամբ: Լրագրիւնը ասում է. «Նա ոչ միայն բերել է, նա խորհրդանշան է (սիմվոլ), իսկ Արեւելքում նշանաբանները այնպիսի նշանակութիւն ունեն, որ երբէք հասկանալի չեն կարող լինել արեւմտեան քաղաքական գործիչներին: Պորտ-Արտուրը վերցնելով, եսպոնացիները չունեն ևս դուռն յիշողութիւն անարդար պարտութեան մասին և հանում են իրանց վրա դրված արտաքին, այն է իրանց հետ վարվողութիւնը, որպէս միջնադարեան պետութեան հետ, որին մերժում է ընդունել իր շրջանում մեծամիտ Արեւմուտքը: Նրանք ասում են աւելի ևս, — ոչ չնայանալ են Ռուսաստանի գործիքեան և գերդասցութեան նշանաբանը Հեռաւոր Արեւելքում: Ուրտակելով խաղաղ ուղիքանական նաւատորմը, եսպոնացիները կարող են ազատ կերպով հանդիպել բաւարական էսկադրային, եթէ նա կը համարձակվի մտնել Հեռաւոր Արեւելքի շրջան: Նրանք խորտակեցին ռուսների պրէստիժը Մանչուրիայում և ամբողջ Չինական կայսրութեան մէջ: Դրանք մեծ հետեւանքներ են հասարակ պատերազմի համար և

նրա՝ կարող են անազին ազդեցութիւն գործել Ռուսաստանի ընդհանուր դրութեան վրա: Ինչ վերաբերում է Ռուսաստանին, նրա մասին հաստատապէս խօսել դժուար է, որովհետեւ նա նման չէ ուրիշ եւրոպական պետութիւններին, և մենք կարող ենք միայն սպասել, թէ ինչ կը ցոյց տան հանգամանքները: (P. A.)

«Новое Время» լրագրիւնը գրում է. «Պորտ-Արտուրի ընկալ: Միլիտարը բերաններ կը կրկնեն այդ կսկծալի — ծանր լուրը: Պաշտպանութիւնը ջարդվեց: պաշտպաններ ֆիացել էին մի բուռն մարզիկ — 5000 հոգի, իսկ թիւաւորներ ամենեւին չը կային: Ոյժի բարձր բեռն էր ընկել մեր հերոսների մէջքին: Նրանց վրձնված էր դիմադրել 100,000-անոց զօրքի սուսկալի գրոհման և կատաղի յարձակումներին, զօրքի, որ շարունակ թարմանում էր նոր ոյժերով: Մեր բաշարի հերոսները ստիպված էին վերջին ժամանակներս կռուի միայն սուրճնեղով եսպոնական մահաբեր կրակի դէմ: Կուրը չափազանց անհաւասար էր»:

Մի այլ տեղ նոյն լրագրիւնը ասում է. «Այսօր, Պետերբուրգում, ամենքի շրթունքները վրա մի խօսք միայն կայ «Պորտ-Արտուր»: Բերդի անձնատուրը լինելու լուրը դեռ նախորդ օրը երկկոյնան տարածվել էր ամբողջ քաղաքում: Լրագրիւնները, հեռագրիւնները և երկկոյնան յաւելուածները ձեռքից ձեռք խլվում էին փողոցում: այդպիսի տրամադրութիւն միայն եսպոնացիների Պորտ-Արտուրի վրա յանկարծակի յարձակման և «Պետրոպոլիսկի» ու Մակարովի կորստեան ժամանակն էր»:

Մի երրորդ տեղ ասված է. «Պորտ-Արտուրը ընկալ հերոսական պաշտպանութիւնից յետոյ ուժեղ ամպլայ ընթացքում: Եթէ կարելի է մի բանով միթիւրվել այդ մեծ վշտի մէջ, գուցէ նրանով, որ եսպոնացիները առանձին տրոֆէներ չը ստացան, ամբողջների մեծ մասը պայթեցրված է, պայթեցրված են նաւահանգստում գտնվող գրեթէ բոլոր մեծ նաւերը, իսկ ականանաւերը կարողացան դուրս գալ Արտուրից»:

ՊԱՏԵՐԱԶՄԻ ԶՈՐԴՔԸ

Ֆրանսիական լրագրի կարծիքը ռուսաց եսկադրայի մասին: «Temps» լրագրի աշխատակից Բերնէն, խօսելով նաւատորմների գործունէութեան մասին խաղաղ Ուղիքանոսում և շեշտելով այն հանգամանքը, թէ հենց սկզբից ռուսաց առաջին խաղաղ-ուղիքանոսեան էսկադրան շատ թույլ էր, նկատում է. «Այդ էսկադրայի ծովային պաշտպանութիւնը, գուցէ, աւելի հեռու չէր գնում Պորտ-Արտուրի նաւահանգստի վրա տիրող փարոսի տեսակէտի ճառագայթներից: Մակայն այդ պաշտպանութեան հետեւները մեծ էին ցամաքի վրա տեղի ունեցած դէպքերի համար: Եթէ հնարաւոր եղաւ զօրքերը կենտրոնացնել Լեոսեանում, եթէ Մուկղէնը պահված է մինչև այսօր, դա պէտք է վերադրել այն սակաւաթիւ նաւերի ծառայութեան, որոնք այժմ հանդիսանում են արեւելեան աւազանի յատակում: (II. B.)

Նապոլիտայի մի նոր ծրագիրը: «Journal des Débats» լրագրիւնը, Շանգհայի մի չինական լրագրի խօսքով հաղորդում է, որ եսպոնական մի դիպլոմատ հետեւել յայտարարութիւն է արել. «Մեր կառավարութիւնը ցանկանում է ճանաչել իբրև մի անկախ պետութիւն մանչուրական երեք նահանգները: չինաց արքունիքը կարող է կայսերական տան մի որ և է պրինց առաջարկել իբրև այդ նոր պետութեան թագաւոր, որ կը լինի Նապոլիտայի հովանաւորութեան ներքոյ: Այդպիսով, Չինաստանի օրինական իրաւունքները կը պահպանվեն, Եւրոպայի անվտանգութեան առաջը կ'առնվի և Ռուսաստանի միջամտութեան վերջ կը դնվի: (H.)

Նապոլիտայի լրագրիւնը նոր արվայ օրը: Նոր տարվայ օրը (ն. տ.) Տօկիոյում լոյս տեսած լրագրիւնը պնդում են, որ անհրաժեշտ է մղել պատերազմը աւելի մեծ յամառութեամբ և անխնայ եռանդով, որովհետեւ, ասում են նրանք, պատերազմը նպաստեց եսպոնացիների միացման: (C-ն6.)

Նապոլիտայի պարլամենտի արագութիւնը: «Times» լրագրիւնը հեռագրում են Տօկիոյից, որ գեղատեսիլ 15 ին եսպոնական պարլամենտի վերին պալատը միաձայն հաւանութիւն տուեց կառավարչական բոլոր ֆինանսական ծրագրիւններին այն ձևով, ինչպէս նրանք յանձնվել էին իրան ներքին պալատից: Կարեւոր հարցերի վերաբեր յապարհ շուտապիսիք ընտելութիւնը ասում է թղթակիցը — անօրինակ բան է եսպոնական պարլամենտի տարեգրութիւնների

մէջ: Առաջին մինիստր կոմս Կատցուրան շնորհակալութիւն յայտնեց պարլամենտին և յայտնեց թէ երբ բոլոր վերնորիներ իմանան պարլամենտի գործողութեան հայրենասիրական եղանակի մասին, նրանք կը կրկնապատկեն իրանց ջանքերը դրված նպատակի իրագործման համար: Պարլամենտը բուհարկեց ուղերձի պատիւ ծովապետ Տօգօի, որի մէջ գովաբանվում է նրա ռազմագլխական ընդունակութիւնը և ասված է, թէ շնորհիւ նրա իմաստութեան կօրելի եղաւ ոչնչացնել թշնամու նաւատորմը: (Hob.)

Բայթիակցի եսկադրայի վերադարձնելու լուրը: «Standart» լրագրի Պետերբուրգի թղթակիցը հաղորդում է, որ Պետերբուրգի ծովային շրջաններում աւելի և աւելի ոյժ է ստանում գեներալ Բօթչուովսկուին էսկադրան յետ կանչելու միտքը, որովհետեւ հաւատացած չեն այն բանում, որ նա կարող է յաղթութիւն տանել: Կամ բաւարական էսկադրան պէտք է սպասէ երրորդի գալստեան, կամ պէտք է վերադարձվի: (TФл.)

ՆԱՄԱԿ ՊԱՐՍՈՒՐՈՍՆՆՑ

Մարազա, գեղատեսիլ 15-ին Այս 7 ամսից աւել է, որ խօյերան ամբողջ Պարսկաստանում անազին զոհեր է տանում. 100,000-ներ են հաշուած մեռնողների թիւը: Մեծ յոյսերով սպասում էինք ցրտերին, որ փախցնէր այդ անկոչ հիւրին, բայց դժբաղդաբար այդ էլ կարծես չէ ուզում իրագործվել: Ինչպէս պատերազմող կողմերը ձգնում էին զինադարձը եւ անում, պատրաստվելով գարնան աւելի անոնի կռիւների: Խոտորածները, այդպէս էլ այս տարվայ խօյերան է, որ արդէն բաւական տեղեր նուաճելով, (բուն դնելով), երբեմն այս ու այնտեղ ցոյց է տալիս իրան, որ բոլորովին չէ վերացել, այլ ցրտից պատուարվելով պատրաստվում է գարնան նորից պակասը լրացնելու: Մարազայում խօյերայից մեռնողների թիւը 2000-ից աւելի էին հաշուած: Մարազայում պատրաստ են գարնան պակասորդը տալու, որովհետեւ առանց խօյերայի էլ զոհերի թիւը շատ է:

Այս տարի սարգի բերքը սկզբում սովորականից պակաս էր, բայց եղածի կէսից աւելին էլ անձրևները փայցրելու: Լաւ ապրանքի արժէքը չափազանց թանկ է, անձրև կպածը, որ առհասարակ հաւաքում են պարսիկ վաճառականները բոլորովին սև և փայցած ու էժան է: հացն էլ պակաս լինելով՝ դրնը բարձր է, բայց լաւութիւնն այն է, որ Մարազան չէ նմանում Պարսկաստանի մի քանի ուրիշ քաղաքներին, միշտ մաքուր և նոր հաց կարելի է գտնել ամեն օր:

Մ-ի—Աշոտ.

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Թիւրքիա. «Frankf. Zeitung» լրագրի Կ. Պօլսից ստացած տեղեկութիւնների համաձայն, լորդ Լանսդօնը առաջարկեց Լօնդօնի թիւրքաց դեսպան Մուստուֆա խալալին տեղեկացնել սուլթանին, որ եթէ նա չի հաստատի ամենակարգ միջոցում Արեւելի միւս կողմում գտնվող երկրների մասին կայացած համաձայնութիւնը, ծանր հետեւանքներ կունենայ Թիւրքիայի համար:

«ՄՇԱԿԻ» ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐԸ

ՌՈՒՍԱՑ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆՆԵՑ

27 գեղատեսիլ

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԻ: Գինեւալ-աղիւստան Կուրօպատկինի հեռագիրը Նորին Կայսերաւորն Մեծութեան Անունով, գեղատեսիլ 26 ից. «Դիւլտեմբերի 23 ին ալ թիւի վրա, Մայնապոլի գիւղի մօտ, Չժանուանից 12 վերստ հարաւարեւմուտք, մեր գաղտնի պահակը, յանկարծակի յարձակվելով եսպոնական սալախուսի վրա, ուղեկցող զինւորների հետ հրացանաձգութեան ընկնելով, սայլերի մի մասը իրեց և գերի առաւ մի վերաւոր եսպոնացի: Վերջիշախի մասին ամենահաւատարմօրէն գեղեցկանում են Ձերդ Կայսերական Մեծութեան»:

ՄՈՒԿԻՆԷՆ, 26 գեղատեսիլ: (Մեհ. թղթ.) Զիֆուում հիմնված է եսպոնացիներից խմբագրվող մի շարքաթաթերթ եսպոնական արդեցութիւնը Չինաստանում տարածելու համար: ՄՈՒԿԻՆԷՆ, 26 գեղատեսիլ: (Մեհ. թղթ.) Եւրօպայիցիներն աշխատում են գրաւել Գոուբանցի: Միմիստին երկաթուղին: Ինկուուն փակվելուց յետոյ նրանք պաշարները կրում են նրանով և Յիւրանդուուից Շանգհայից դուրս ինկուուն գծով:

ՊՈՐՏ-ԱՐՏՈՒՐ, 25 գեղատեսիլ: (Բէյտէր):

կօպէկ: (հ. կ. ե.) 9—20

